

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Sfk/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018200405
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vališ
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018200405.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): Lukáš Krajčík Agro, s.r.o., so sídlom Dlhá 1424/47, Senica, IČO 46 139 095, právne zastúpený: PATENT IURIST s.r.o., so sídlom advokátskej kancelárie Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO 36 724 467, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, IČO: 00 156 621, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. spisu 937/2018-640, č. záznamu 4096/2018 zo dňa 16. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/47/2018-83 z 20. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/47/2018 - 83 zo 20. mája 2021 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. spisu 937/2018-640, č. záznamu 4096/2018 zo dňa 16. februára 2018 z r u š u j e a vec žalovanému v r a c i a na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania a konania na krajskom súde.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej aj ako „PPA“) vydala 27. novembra 2017 rozhodnutie č. 500/2061/23044/2016, ktorým schválila žalobcovi ako žiadateľovi poskytnutie podpory formou platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 35 146,45 € (ďalej len „platba za ekologizáciu“) podľa § 8 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 342/2014 Z.z. ktorých sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami oddelených priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 342/2014 Z. z.“), formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami v sume 795,33 € podľa § 5 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 75/2015 Z. z. ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v súvislosti s opatreniami programu rozvoja vidieka a o súčasnom uložení dodatočnej sankcie v sume 11

168,50 €, a formou úhrady finančnej disciplíny v sume 593,29 € podľa čl. 26 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo dňa 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky.

2. Pôdohospodárska platobná agentúra týmto rozhodnutím zároveň neschválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu (ďalej len „platba SAPS“) a súčasne rozhodla o uložení dodatočnej sankcie v sume 4.537,25 eur podľa § 14 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z. a formou doplnkovej vnútroštátnej platby na plochu (ďalej len „platba DPP“) podľa § 7 ods. 1 písm. b/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 1152/2013 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou prechodných vnútroštátnych platieb (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 152/2013 Z. z.“).

3. Dôvodom neschválenia poskytnutia zmienovaných podpôr bola nemožnosť jednoznačne určiť právo užívania k dielom pôdnych blokov Radošovce a Šajdíkové Humence (presný rozpis poľnohospodárskych pozemkov resp. dielov pôdnych blokov je rozpísaný v prvostupňovom rozhodnutí PPA), ktoré v žiadosti deklaroval okrem žalobcu aj ďalší žiadateľ, a neunesenie dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k preukázaniu práva užívania k dielom pôdnych blokov Brezová pod Bradlom (presný rozpis poľnohospodárskych pozemkov resp. dielov pôdnych blokov je rozpísaný v prvostupňovom rozhodnutí PPA).

4. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutie PPA preskúmal a ako vecne správne ho rozhodnutím č. spisu 937/2018-640, č. záznamu 4096/2018 zo dňa 16. februára 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) potvrdil.

II. Priebeh správneho súdneho konania

5. Žalobca v podanej správnej žalobe namietal porušenie zásady zákonnosti a materiálnej pravdy, pretože orgány verejnej správy zistili skutkový stav v rozpore so skutočnosťou. Ďalej namietal nedodržanie zásady voľného hodnotenia dôkazov v tom kontexte, že neboli vykonané ním navrhované dôkazy. Osobitne brojil voči opätovnému prehodnoteniu novoobjaveného dôkazu, ktorým bolo vyjadrenie Poľnohospodárskeho družstva Poriadie (ďalej len „PD Poriadie“) o neexistencii zmluvy o podnájme, ktorá mala byť uzavretá medzi ním a subjektom Emil Krajčík Agro, s.r.o., so sídlom Dlhá 1424/47, Senica, IČO: 44 222 947 (ďalej len „Emil Krajčík Agro, s.r.o.“), v dôsledku ktorého bol skutkový stav vo vzťahu k preukázaniu splnenia podmienok zistený nesprávne.

6. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) o podanej žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 6S/47/2018-83 zo dňa 20. mája 2021 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. Stotožnil sa totiž so závermi orgánov verejnej správy, ktoré na základe vykonaného dokazovania dospeli k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu splnenia podmienok poskytnutia podpory formou platby SAPS a DPP.

7. V prvom rade vyhodnotil krajský súd za nedôvodnú námietku týkajúcu sa porušenia zásady zákonnosti a materiálnej pravdy. Svoje úvahy odôvodnil rozsiahlym rámcovým výkladom týkajúcim sa vymedzených zásad, so zdôraznením povinnosti orgánu verejnej správy náležite a spoľahlivo zistiť skutkový stav pred vydaním rozhodnutia (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) [ďalej len „Správny poriadok“]). Následným výkladom preklenul na vykonávanie dôkazov, ktoré je následne ovládané zásadou ich voľného hodnotenia. Krajský súd bol toho názoru, že orgány verejnej správy sa od uvedených zásad neodchýlili, keď riadne a dostatočne zistili skutočný stav veci a tento zrozumiteľne a v logických súvislostiach uviedli a zapracovali do svojich rozhodnutí, z čoho bolo možné vyvodit' záver, ku ktorému vo finále dospeli. Na druhej strane žalobca neuviedol žiadne konkrétne tvrdenie, ktorým by poukázal na porušenie ustanovení zákona, ani ktoré konkrétne dôkazy orgány verejnej správy opomenuli vykonať.

8. Ako nedôvodnú krajský súd vyhodnotil aj námietku opätovného prehodnotenia dôkazov založených na vyjadrení PD Poriadie a to práve s poukazom na zásadu materiálnej pravdy a voľného hodnotenia dôkazov, keď orgány verejnej správy môžu až do ukončenia dokazovania a s možnosťou oboznámenia

sa účastníkov konania s vykonanými dôkazmi tieto dôkazy vykonať a pri rozhodovaní ich zohľadňovať. V oboch rozhodnutiach orgánov verejnej správy je zrozumiteľne uvedené, aké dôkazy boli vykonané a ako vyhodnotené. Krajský súd osobitne poukázal na vyjadrenie PD Poriadie, z ktorého vyvodil, že dokumenty predložené žalobcom na preukázanie jeho práva užívať poľnohospodárske plochy na ktoré platby žiada (Zmluva o podnájme uzavretá medzi PD Poriadie a subjektom Emil Krajčík Agro s.r.o. zo dňa 27. marca 2012, dohoda o postúpení práv a povinností medzi subjektom Emil Krajčík Agro s.r.o. a žalobcom) sú nedostatočné, keďže z vyjadrenia vyplýva, že Zmluva o podnájme uzavretá medzi PD Poriadie a subjektom Emil Krajčík Agro s.r.o. zo dňa 27. marca 2012 (ďalej len „Zmluva o podnájme“), neexistuje a samotné PD Poriadie užívalo tieto poľnohospodárske pozemky na základe nájomných zmlúv uzavretých s vlastníkmi sporných poľnohospodárskych pozemkov, ktoré prenechanie pozemkov do podnájmu tretej osobe vylučovali.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

9. Voči rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ v zásade namietal porušenie zásad správneho konania ktoré namietal už skôr v správnej žalobe, keď krajský súd, tak, ako aj orgány verejnej správy pred ním, založil zistenie skutkového stavu výlučne na vyjadrení PD Poriadie, ktoré však neposudzovali kriticky a nezohľadnili ho v kontexte postavenia PD Poriadie, časových súvislostí a inštitútu tzv. križovania, ktorý je používaný ako nástroj konkurenčného boja. Vyjadrenie označil za účelové, zaujaté a nepravdivé a to s ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ preukázal existenciu podnájomnej zmluvy jej faktickým predložením, zatiaľ čo ju PD Poriadie iba tvrdením spochybňuje. Dodal, že v konaní o jednotnej žiadosti na rok 2015, ku ktorej bola priložená rovnaká zmluvná dokumentácia, PPA pochybnosti o ich existencii nenadobudla. Sťažovateľ bol toho názoru, že kumulatívne a riadne osvedčil všetky kritériá a zákonné požiadavky pre priznanie nároku na poskytnutie platieb SAPS a DPP.

11. Na výzvu krajského súdu sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril žalovaný, ktorý sa plne stotožnil so závermi krajského súdu vyjadrenými v napadnutom rozsudku a teda, že žalovaný ako aj PPA dostatočne zistili skutočný stav veci a neboli zistené žiadne pochybenia pri vydávaní rozhodnutí. Na tomto základe navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

12. Najvyšší správny súd konajúci ako súd kasačný, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

13. Na úvod Najvyšší správny súd poukazuje na samotný účel správneho súdnictva, ktorým je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy vrátane preskúmania zákonnosti postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu v medziach a rozsahu vymedzenom žalobnými bodmi (§ 134 ods. 1 SSP) resp. v niektorých zákonom ustanovených prípadoch aj mimo nich (napríklad § 134 ods. 2 SSP, § 195 SSP). Konkrétne správny súd zisťuje, či si konajúce orgány verejnej správy zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci náležité skutkový stav, či konali v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda

či rozhodnutie orgánu verejnej správy bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

14. V prejednávanej veci bol sťažovateľ toho názoru, že orgány verejnej správy porušili zásadu materiálnej pravdy, keď vydaniu napadnutého rozhodnutia nepredchádzalo dostatočné zistenie skutkového stavu, resp. že orgány verejnej správy neustálili skutkový stav odrážajúc predložené dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise, ktoré vyhodnotili nesprávne, prezumujúc pravdivosť skutočností uvedených vo vyjadrení PD Poriadie. V dôsledku toho potom nesprávne ustálili, že sťažovateľ nesplnil podmienky priznania nároku na poskytnutie podpory formou platieb SAPS a DPP, keď nepreukázal právo užívania k pôdnym blokom Brezová pod Bradlom. Ku rovnakým pochybeniam mal dospieť aj krajský súd, ktorý takýto postup orgánov verejnej správy odobril.

15. Zjednodušene povedané, na otázke vyhodnotenia vyjadrenia PD Poriadie ako dôkazu stojí v zásade celá obsahová stránka kasačnej sťažnosti, pričom kasačný súd musí uznať, že čo do vecnej argumentácie je táto pomerne strohá. Na druhej strane, kasačnému súdu je zrejmé, čoho sa sťažovateľ domáha a to bez potreby doplnenia alebo zložitej interpretácie jeho tvrdení. Kasačný súd zohľadnil aj skutočnosť, že sťažovateľ už ako odvolateľ či žalobca kontinuálne uplatňoval tú istú relevantnú námietku týkajúcu sa dodržania zásady materiálnej pravdy a s tým súvisiace zistenie skutkového stavu vyplývajúceho z administratívneho spisu, spolu s porušením zásady voľného hodnotenia dôkazov, pričom doposiaľ zo strany orgánov verejnej správy ako ani krajského súdu odpoveď zohľadňujúcu osobitosti prejednávanej veci nedostal. Odôvodnenie krajského súdu je navyše natoľko všeobecné, že na posúdenie žalobných námietok takmer úplne rezignovalo.

16. Zásadu materiálnej pravdy v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/226/2010 možno charakterizovať ako povinnosť „správneho orgánu, aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a tak doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodovanie. Táto povinnosť sa vzťahuje tak na prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán, až do vydania rozhodnutia. Keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb, musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného stavu. Presné a úplné zistenie skutočného stavu znamená, že jednak je nevyhnutné vykonať všetky šetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci (úplnosť zistenia), jednak zabezpečiť, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných šetrení zodpovedali skutočnosti. Správny orgán je povinný vykonať zisťovanie z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania. Správny orgán teda nie je len pasívnym vykonávateľom vôle účastníka konania, ale naopak zohráva aktívnu úlohu pri zhromažďovaní dôkazov, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie, a to i v prípade, ak je účastník konania nečinný, alebo sa nachádza v dôkaznej núdzi. To platí o každom konaní, v ktorom môže byť dotknutý verejný záujem.“

17. Krajský súd v bodoch 82 až 86 napadnutého rozsudku zdôrazňuje povinnosť orgánov verejnej správy konať v súlade so zásadou materiálnej pravdy a riadne zistiť skutkový stav, no v zápätí iba mechanicky preberá tvrdenia orgánov verejnej správy obsiahnuté v ich rozhodnutiach, bez toho, aby skutočne posúdil ich logickosť a relevantnosť. Nosným argumentom žalovaného bola pritom údajná neexistencia Zmluvy o podnájme prameniaca z vyjadrenia PD Poriadie a absencia nájomných zmlúv (ktoré by preukázali možnosť dať sporné poľnohospodárske pozemky do podnájmu) v administratívnom spise.

18. Krajský súd v bode 86 napadnutého rozsudku doslova uvádza, že z vyjadrenia PD Poriadie vyplýva neexistencia zmluvy o podnájme. V tomto rozsahu sa však kasačný súd s uvedeným záverom nemôže stotožniť, pretože z vyjadrenia PD Poriadie takéto skutočnosti nie sú zrejmé. PD Poriadie v tomto vyjadrení iba uviedlo, že zmluvu, na ktorej existenciu sa žalovaný dopytoval, nemá vo svojej evidencii ani ňou nedisponuje a preto nemôže s istotou jej existenciu potvrdiť alebo vyvrátiť. Zároveň uviedlo, že v čase, kedy malo k podpisu tejto zmluvy dôjsť, osoby oprávnené konať za PD Poriadie porušovali povinnosti ktoré im vyplývajú zo zákona, v dôsledku čoho PD Poriadie iniciovalo niekoľko trestných oznámení a žalôb týkajúcich sa majetkovoprávnej a finančnoekonomickej trestnej činnosti, ktoré mali byť predmetom vyšetrovania a konaní pred súdmi (ku vykonávaniu právnych úkonov

osobami oprávnenými konať za PD Poriadie teda skutočne v tomto období dochádzalo). Zároveň dodalo, že nájomné zmluvy, na základe ktorých sporné poľnohospodárske pozemky užívalo, vylučovali ich ďalší podnájom. Okrem uvedeného, v roku 2014 (t. j. po uzatvorení Podnájomnej zmluvy) malo PD Poriadie uzavrieť s vlastníkami sporných poľnohospodárskych pozemkov nové nájomné zmluvy, čím všetky pôvodné nájomné prípadné podnájomné vzťahy zanikli.

19. Na jednej strane mali orgány verejnej správy predložené faktické dokumenty osvedčujúce existenciu zmluvy o podnájme, no v odôvodnení mlčia, prečo sa rozhodli prikloniť k pravdivosti nejednoznačného vyjadrenia tretieho subjektu (uvádzajúceho hneď niekoľko tvrdení, avšak žiadne o výslovnej neexistencii zmluvy o podnájme), ktoré však nebolo podložené žiadnymi podpornými dôkazmi. V tomto smere je potrebné dať za pravdu sťažovateľovi, že zásada materiálnej pravdy nebola naplnená a zistený skutkový stav je v rozpore so skutočnosťou resp. s dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise.

20. Kasačný súd nespochybňuje závažnosť a prínos vyjadrenia PD Poriadie, ktoré má prispieť k ucelenému obrazu o vlastníckych a užívacích vzťahoch k sporným poľnohospodárskym pozemkom, avšak jeho preukaznosť vo vzťahu k ostatným zisteným skutočnostiam, nebola osvedčená. Vychádzajúc z vyjadrenia PD Poriadie žalovaný síce nadobudol pochybnosti týkajúce sa podnájomnej zmluvy, avšak kasačnému súdu nie je zrejmé, ako tieto vyústili až do konštatovania neexistencie podnájomnej zmluvy. O neexistencii resp. existencii listiny má orgán verejnej správy vykonať dokazovanie a túto skutočnosť preukázať. Nemôže tu uplatniť správnu úvahu ako predpokladá § 40 ods. 1 Správneho poriadku a odpoveď na otázku, ktorá môže byť dôležitá pre konanie, si posúdiť sám. Kasačný súd si vie tento postup predstaviť, ak by vystala otázka neplatnosti podnájomnej zmluvy, avšak úvahy žalovaného sa týmto smerom neubrali. Navyše, z vyjadrenia PD Poriadie vyplýva, že samo iniciovalo niekoľko konaní pred príslušnými súdmi vo vzťahu k právnym úkonom realizovaným osobami, ktoré boli v tom čase za PD Poriadie oprávnené konať a poškodili jeho záujmy. Až za predpokladu, že by si žalovaný riadne overil, že konania o týchto otázkach nie sú právoplatne skončené, mohol by si otázku neplatnosti podnájomnej zmluvy posúdiť sám (za súčasného objasnenia jeho úvah, ktoré ho k zodpovedaniu otázky viedli).

21. Vo vyjadrení PD Poriadie sa okrem iného spomína, že v nájomných zmluvách uzavretých s vlastníkami sporných poľnohospodárskych pozemkov, bolo vylúčené ich prenechanie do podnájomu tretím subjektom. Sú to práve tie nájomné zmluvy, o ktorých existencii mali orgány verejnej správy pochybnosti. Nie je kasačnému súdu zrejmé, prečo ich orgány verejnej správy v záujme riadneho zistenia skutkového stavu a dodržania zásady materiálnej pravdy, od PD Poriadie, na preukázanie ich tvrdení nevyžiadali. O ich obsahu a teda aj prípadnej existencii zákazu ďalšieho podnájomu by si mohli urobiť úsudok až ich faktickým vzhľadnutím. Kasačný súd dodáva, že v takto zložito konštruovanom reťazci vlastníckych a užívacích vzťahov k sporným poľnohospodárskym pozemkom sa mu nejaví ako spravodlivé žiadať od žalobcu, ktorý je v tomto reťazci až na štvrtom mieste (pričom konajúcemu orgánu verejnej správy boli všetky relevantné subjekty reťazca známe, pretože s nimi komunikoval) a zaťažiť ho dôkazným bremenom vzťahujúcim sa na preukázanie nájomného vzťahu medzi vlastníkami sporných poľnohospodárskych pozemkov a subjektom PD Poriadie. Túto úlohu má s odkazom na inkvizičnú zásadu vyjadrenú v § 32 ods. 1 Správneho poriadku suplovať práve orgán verejnej správy. V zmysle ustanovenia § 16 ods. 7 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z. je žiadateľ na výzvu povinný preukázať právo užívať poľnohospodársku plochu, čo primárne znamená preukázať bezprostredný právny vzťah, ktorý ho k užívaniu poľnohospodárskej plochy oprávňuje.

V. Záver

22. Kasačný súd vzhliadol dôvodnosť kasačnej sťažnosti podanej sťažovateľom, keďže skutkový stav zistený na podklade namietaného vyjadrenia PD Poriadie je v rozpore s ostatnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, pričom žalovaný tento rozpor logicky nezrejmil. Keďže správny súd žalobu zamietol, kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil a ďalšie konanie.

23. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude ustáliť skutkový stav odrážajúc zistenia nachádzajúce sa v administratívnom spise a za predpokladu, že tento bude chcieť založiť aj na vyjadrení PD Poriadie, tvrdenia tam uvedené náležite overí (t. j. overí existenciu doložky v nájomných zmluvách, že ďalší podnájom je vylúčený, resp. že v roku 2014 boli nájomné zmluvy s vlastníkmi sporných poľnohospodárskych pozemkov nahradené novými nájomnými zmluvami) a až následne pristúpi k úvahám o prípadnej neplatnosti podnájomnej zmluvy (ak takéto posúdenie bude pre rozhodnutie vo veci relevantné a ak o tejto otázke nerozhodol už iný príslušný orgán).

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd postupom podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred krajským súdom (§ 175 ods. 1 SSP). V zmysle § 175 ods. 2 SSP bude o výške náhrady trov konania rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.